

saadant Arbejde, og naar man ikke vil bevilge 2,000 Kroner til Fremkaffelse af Oplysninger, som man anser for nødvendige — jeg skal ikke fæste mig her til Summen, jeg har ikke kunnet finde den i Diebliffet, men det var i alt Fald en mindre betydelig Sum — saa kan man ikke sige, at Interessen for den Sag er særdeles levende, thi det er ikke noget stort Offer at forlange en Bevilling af en saa ringe Karakter. Hvis min Hufommelse ikke svigter mig, blev Bevillingen nok forlangt i to Aar. Jeg har ikke forlangt den i Aar, da jeg anser det for unyttigt, men det kan jo være, at man kan komme til at forhandle om det Spørgsmaal senere.

Jeg skal endnu kun gjøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen). Han sagde, at § 4 kunde han ikke finde sig i, han kunde ikke ønske, at de Vedkommende, samtidig med Selvangivelse, skulde andrage om Medsættelse, thi Enhver skulde have sin Ret; men denne Paragraf handler ikke om Ret, den handler snarere om det man kalder Billighed, og naar en Skatteyder ved Ansættelse af hans Indkomsskat vil have, at der skal tages ganske særlige Hensyn til ham, som ikke tages til hans Medborgere, turde det være billigt og rimeligt, at han selv skal melde sig og gjøre Krav paa, at man tager saadant Hensyn til ham, og det er vist ganske nødvendigt under saa store Forhold som i Kjøbenhavns Kommune; thi det ærede Medlem kan ikke sammenligne Forholdene i en lille Landkommune, hvor man kender hinanden, og hvor Sogneraadet derfor let kan kjende enhver Person, med de Forhold, som maa gjøre sig gjældende i en Kommune som Kjøbenhavn, hvor Skatteydernes Antal er saa overordentlig stort, at det ikke er muligt at have personligt Kjendskab til hver enkelt Skatteyder. Ligesom Selvangivelser nu ske i høi Grad, synes det mig derfor kun billigt, at den, som vil have en bedre og billigere Behandling end Andre, som vil stille særlige Krav med Hensyn til sin Skatteansættelse, bør melde sig og forlange det.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Der er ikke fremkommen Begjæring om Udvalgs Medsættelse.

I den Omstændighed, at Thinget lader Sagen gaa umiddelbart til 2den Behandling, ser jeg en Betydelse paa, at man er enig med den ærede første Taler om den store Hensigtsmæssighed i, at Sagen fremmes hurtigst muligt, og derfor sætter jeg den paa Dagsordenen allerede for næste Møde, som bliver paa Fredag.

Ogsaa en anden Sag, som kommer paa Dagsordenen for næste Møde, vil jeg gjøre en Bemærkning om. Det er Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse. Det kunde synes, da der var et Punkt, der skulde oplyses, at det ikke var passende at sætte denne Sag paa Dagsordenen allerede paa Fredag, men det er mig bekjendt ved Konference med den ærede Ordfører, at denne Oplysning kan erhverves forinden. Der vil altsaa ingen Betænkkelighed være ved alt at tage denne Sag i næste Møde.

Dette bliver afholdt førstkommande Fredag den 26de November Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

1) Anden og sidste Behandling af:

Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1884—85.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

3) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Statter i Staden Kjøbenhavn.

Mødet hævet Kl. 3.50.